

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

meddelat i Stockholm den 19 april 2007

Mål nr

Ö 4610-06

KLAGANDE

AZ

Ombud och biträde enligt rättshjälpslagen: Advokat RA

MOTPART

AA

Ombud och biträde enligt rättshjälpslagen: Jur. kand. HR

SAKEN

Besöksförbud

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Svea hovrätts beslut den 9 november 2006 i mål ÖÄ 7630-06

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Med ändring av hovrättens beslut upphäver Högsta domstolen besöksförbudet.

För det biträde som RA lämnat AZ i Högsta domstolen fastställs ersättning enligt rättshjälpslagen till femtusentvåhundraåttio (5 280) kr, avseende arbete. I ersättningen ingår mervärdesskatt med 1 056 kr.

För det biträde som HR lämnat AA i Högsta domstolen fastställs ersättning enligt rättshjälpslagen till tvåtusensexhundrafyrtio (2 640) kr, avseende arbete. I ersättningen ingår mervärdesskatt med 528 kr.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

AZ har yrkat att besöksförbudet skall upphävas.

AA ha bestritt ändring.

SKÄL

AZ har av tingsrätten meddelats förbud att från och med den 28 september 2006 till och med den 28 september 2007 besöka eller på annat sätt ta kontakt med eller följa efter sin tidigare hustru AA.

Av 1 § andra stycket lagen (1988:688) om besöksförbud framgår bl.a. att ett sådant förbud får meddelas om det på grund av särskilda omständigheter finns risk för att den mot vilken förbudet avses gälla kommer att begå brott

mot, förfölja eller på annat sätt allvarligt trakassera den som besöksförbudet avses skydda. Vid bedömningen av om sådan risk föreligger skall särskilt beaktas om den mot vilken förbudet avses gälla har begått brott mot den andra personens liv, hälsa, frihet eller frid.

En grundläggande förutsättning för besöksförbud är att det finns en klar och konkret risk för att den som förbudet avser att skydda kommer att utsättas för brott eller förföljelser eller andra former av allvarliga trakasserier. Även om en särskilt viktig omständighet vid bedömningen av risken är om den som förbudet avses gälla tidigare har begått brott mot den andra personen bör det inte i alla situationer krävas att brott har begåtts mot denne. Som exempel nämns i lagmotiven att den mot vilken förbudet avses gälla är misstänkt för ett brott som ännu inte hunnit utredas och där det alltså i viss mån kan vara oklart om det går att styrka brott. Möjligheten att besluta om besöksförbud utan att den mot vilken förbudet avses gälla har begått brott mot den andra personen bör emellertid användas restriktivt. Som framhålls i motiven måste den beslutande myndigheten alltid hålla i minnet att det bakom en begäran om besöksförbud kan ligga en konflikt mellan parterna, vilken i första hand bör lösas på annat sätt än genom ett besöksförbud. (Prop. 1987/88:137 s. 17 ff.)

I förevarande fall har såvitt framkommit AZ aldrig dömts för något brott mot AA eller mot någon annan. Grunden för besöksförbudet är två polisanmälningar om olaga hot som AZ påstås ha uttalat mot AA. Hoten skulle ha uttalats i samband med parternas separation och i anslutning till att de vittnat på motstående sidor i ett mål om grov kvinnofridskränkning. Förundersökningar avseende de påstådda brotten har lagts ner. Av

utredningen i målet framgår även att det pågår en tvist mellan parterna angående vårdnaden om deras gemensamma dotter, född 2005.

Med beaktande av att AZ inte dömts för något brott mot AA eller mot någon annan och att anklagelser som riktas mot den ena parten under en pågående vårdnadsprocess måste bedömas med särskild försiktighet, föreligger inte tillräckliga förutsättningar för ett beslut om besöksförbud. Detta gäller i all synnerhet då förundersökningarna numera har lagts ner. Besöksförbudet skall därför hävas.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Johan Munck, Gertrud Lennander, Dag Victor, Severin Blomstrand (referent) och Ann-Christine Lindeblad
Föredragande revisionssekreterare: Lena Råssjö